

## **Abstrakt**

Obligátní hnízdní parazitismus se vyvinul u 109 druhů ptáků, tedy přibližně u 1 % všech v současné době uznávaných žijících druhů. Aby tato životní strategie mohla vzniknout a udržet se, vyvinula se u hnízdních parazitů celá řada adaptací. Důležitými adaptacemi je načasování snášení vajec, ať už v rámci sezóny, denní doby anebo hnízdního pokusu hostitele, a neméně důležitou adaptací je i rychlost, jakou je parazitické vejce sneseno. Protože se hnízdní parazitismus objevuje na různých kontinentech napříč několika fylogeneticky nepříbuznými skupinami ptáků, které navíc využívají odlišné druhy hostitelů, je strategie načasování snášení vajec mezi jednotlivými druhy parazitů poměrně variabilní. Cílem práce je vytvořit přehled dostupných poznatků o načasování snášení vajec u všech parazitujících skupin a s těmito poznatky dále pracovat. Zaměřil jsem se především na rozdíly mezi vysoce specializovanými parazity a generalisty, mezi příbuznými parazitickými druhy s odlišnými hostiteli nebo mezi tažnými a stálými druhy. Hlavní pozornost je věnována otázce koevoluce s hostitelem ve vztahu k jednotlivým strategiím načasování a snaze o vysvětlení rozdílů v těchto strategiích.

**Klíčová slova:** ptáci, koevoluce, adaptace, hnízdní parazitismus, snášení vajec, načasování